

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 24.

Z KRAKOWA DNIA 25 MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ

— Z Krakowa. —

Na Posiedzeniu Prawodawczego Seymu dnia 19 Lutego r. b. Izba Prawodawcza postanowiła jednomyślnie:

Zawieszenie przestępcy w używaniu praw politycznych w przypadkach przez prawo wyraźnie oznaczyć się mających, może się rozciągać do pewnego czasu nawet po wypełnioney karze.

Co do pytania: czyli przestępcy skazani na areszt poprawczy ścisły lub najściślejszy za występki następujące iako to: za kradzież, przemieszczenie się, za nadużycie urzędowey władzy, tudzież za występki przeciw Konstytucyi kraju popelnione, nakoniec za wspólnictwo i ucześnictwo tychże występków, mogą utracić zupełne używanie praw cywilnych i politycznych iako prawo oznaczy, lub nie?

Po odczytaney opinii Komitetu Prawodawczego, iż mogą utracić. JW. Stoltwiński, Reprezentant Gminy okręgowey Chrzanów wniosł: iż gdy obywatel praw cywilnych pozbawionym być nie może, w przeciwnym bowiem razie kara cywilna na niego rozciągnięta byłaby nie mogła, bo prawa Maiestatu, do których pra-

wo karania (stahowi naturalnemu czyli tylko Towarzyskiemu (more sociali) nieznanne (należy, do nieobywatelów rozciągniętem być nie może, albowiem cudziemcy tylko na mocy prawa naturalney obrony czyli tak zwanego prawa krajowego (iuris territorialis) karom cywilnym poddaniem być mogą; przeto iest zdania, nayprzod: iż zbrodniarz obywatel, nawet niektórych praw cywilnych utratą karanym być nie może. Co się zaś tyczy praw politycznych, gdy utrata tych praw odejmuie naydzielniejszy bodziec poprawy przestępcy już oznaczoney karze ulegającego, gdy poprawa przestępcy iest także jednym z ważnych kary cywilney celów, a przeto miejsca mieć nie powinna.

Poczem postanowiła Izba Prawodawcza jednomyślnie:

1. Skazanie zbrodniarzy na karę naycięższego więzienia na całe życie, którego skutek odbiera skazanemu wszelkie ucześnictwo praw cywilnych i politycznych śmierć cywilną pociąga za sobą.

2. Skutki prawne liczą swój początek dopiero od tego momentu, w którym

wyrok zapadły staie się prawo mocnym.

3. Przestępcy na utratę, niektórych praw cywilnych i politycznych skazani, pod pewnemi przez prawo wyrażaie oznaczyć się mającemi warunkami mogą być przywróconemi do pierwszego stanu.

Co do pytania: czyli w sprawach kryminalnych przedawnienie kar mieysce mieć może, lub nie?

Po odczytaney opinii Komitetu Prawodawczego, iż może mieć mieysce.

JW. Słotwiński, Reprezentant Gminy okręgowy Chrzanów, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu Prawodawczego wniosł: iż gdy występki i zbrodnie nigdy uchodzić nie może bezkarnie, owzem zbrodniarz równie na tym świecie zmysłowym, iako i w przyszłym życiu spodziewać się powinien, że zasłużoney nieuydzie kary; w przeciwnym bowiem razie w nadziei zniweczenia takowej przez przedawnienie od zbrodni wstrzymywanymby niebył, gdy wszelkie warunki do możności przedawnienia kary nie są do przekonania, bo teżli przestępca przez dopełnienie warunków, a mianowicie tych, które Kodex dziś obowiązujący w §. 208 przepisuie, na uwolnienie od kary zasłu-guie, ułaskawionym być może, a kara zawsze nieoddzielną od celu swego mieć będzie sankcyją: z tych przeto powodów przedawnienie kar mieysca znaleźć niepo-winno, do którego wniosku przymawia-jąc się JW. Sołtykowicz, Reprezentant Gminy 5 Miasta Krakowa, przedstawił: iż nieznaydnie przyczyną dopuszczenia prze-dawnienia, ani w naturze, ani w korzy-ściach społecznych, nadto, gdy skutki zbrodni trwają, i na to niemasz przeda-wnienia, podobnież i kara temu podlegać

niepowinna. — Nakoniec po przymowieniu się

JW. X. Jarońskiego, Reprezentanta Gmi-ny 7 Miasta Krakowa, za niedopuszcze-niem przedawnienia kar,

Przystąpiono do wotowania sekretne-go i 23 głosami przeciw 10 zamieniła Izba w prawo:

W sprawach kryminalnych przedaw-nienie kar mieysca mieć może.

Co do pytania czyli każda kara kry-minalna jest karą hanbiącą? Po odczy-taney opinii Komitetu Prawodawczego, iż jest karą hanbiącą.

JW. Słotwiński, Reprezentant Gmi-ny okręgowy Chrzanów, oświadczywszy się za opinią Komitetu Prawodawczego uczynił tę uwagę, ażeby hanba dopóty iedynie, dopoki trwa kara, przywiązana została, a to z powodów, iż lubo każda kara, a tem bardziey kryminalna kaźi charakter przestępcy, iednak hanba ta dopóty iedynie, dopoki trwa kara w Są-dzie zewnętrznym uważaną być może, w przeciwnym bowiem razie zniknęłaby na-dzieia poprawy przestępców; bo zhanbio-ny na zawsze zpodobki do działań legal-nych wyzutymby został, a tem samem odsunięty od obcowania towarzyskiego występnaemu życiu poświęciłby się musiał, do którego wniosku przymówił się JW. X. Jaroński, Reprezentant Gminy 7 Miasta Krakowa przedstawiając, iżby nie dla wszystkich zbrodni kara kryminalna była oraz karą hanbiącą.

Przystąpiono do wotowania sekretne-go i 27 głosami przeciwko 5 zamieniła Izba w prawo:

Każda kara kryminalna jest karą han-biącą.

Na posiedzeniu Seymu dnia 20 Lutego z odroczenia przypadłym. Izba prawodawcza zamieniła jednomyślnie w prawo:

1. Każdy mieszkaniec kraju w powszechności, nie jest obowiązany donosić Sądowi o zbrodniach wszystkich, które doszły do jego wiadomości, w szczególnych tylko przypadkach przez prawo oznaczyć się mających będzie obowiązany, a to pod karami policyjnemi.

2. Krewai przestępcy w linii wstępnej i zstępnej, onegoż bracia i siostry, tudzież tychże dzieci, albo którzy z niem bliższy spokrewnieni są, onegoż małżonek i w pierwszym stopniu z niem spowinowaceni wolnemi będą od tego obowiązku donoszenia zbrodni.

Co do pytania: czyli lichwiarstwo jako występki uważane i karane będzie? Po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż jako występki uważane i karane będzie.

JW. Mąkułski, Reprezentant Gminy okręgowej Młoszowa, oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniósł: iż na lichwiarstwo kary w Kodeksie kryminalnym miejsca mieć nie powinny, albowiem jakkolwiek niemoralnym jest czynem wymagać od dłużnika procentu nadzwyczajnego, przeciwi się jednak pojęciem ścisłego prawa czynić w tej mierze ograniczenia prawa własności. Właściciel kapitału niechcąc, tylko za lichwiarskiem, tak nazwanym procentem pożyczyć go drugiemu, niepręstepnie bynajmniej pierwszej ustawy prawa Natury pozwalającego mu z rzeczy swojej ciągnąć wszelkie zyski, jakie mu się podoba, byle nie naruszeniem praw drugiego; umowa o procent jest dobrowolna, zatem dechowaną

bydź powinna. Gdyby kary na lichwiarstwo miały miejsce, czyliby nierównie niepowinny dotknąć tego, który będącemu w potrzebie dostania jakiej rzeczy, takową nad wszelką sprawiedliwą cenę sprzedać, przedstawił daley JW. Mowca, iż stanowiąc kary na lichwiarstwo, będziemy sprzeczności z tem cośmy już pierwej przy uchwaleniu praw o pożyczce postanowili, tam powiedzieliśmy, iż procent nieprawny już zapłacony i zwrócony bydź nie może; byłaby więc oczywista sprzeczność pomiędzy prawem cywilnym i prawem kryminalnym, bo ożby karało prawo kryminalne, jeżeli o procenta na przyszłość umówione temu już zapobiegło prawo cywilne stanowiąc, że procent większy iak prawny przysądzony bydź niemoże. Jeżeli z doświadczenia mówić będziemy, pokaże się równie, iż przepisy chcące tamować lichwiarstwo przez zagrożenie kar kryminalnych, są bezskuteczne, owszem dające pochop do większego podejścia i skuteczniejszego pokrycia lichwy. Za istnienia praw Austriackich w kraju tutejszym były kary na lichwiarstwo, lecz mimo praktykującego się co dzień lichwiarstwa, czyli był który lichwiarz podług surowości praw takowych ukarany; przyczyny które zniewoliły Rząd zesły do ustanowienia podobnych kar zasadały się na nieszczęśliwym zbiegu okoliczności z wojny i idealnych pieniędzy wypływających; dziś te przyczyny ustały, ustała zatem potrzeba stanowienia kar podobnych, które w kraju handlowym cyrkulacją pieniędzy tamować mogą.

JW. Stotwiński, Reprezentant Gminy okręgowej Chrzanów, przymawiając się do powyższego wniosku przedstawił nastę-

pne uwagi: Gdy według zasad ścisłego prawa, właściciel wszelkie pożytki z własności swojej pobierać jest mocen; gdy kapitał jest własnością kapitalisty, a zatem onemu do pożytkowania z tegoż w sposobie jak być może najkorzystniejszym dać prawo; gdy zaprzyczyć nie można, iż kapitał aczkolwiek nieplodny w stanie przemysłowym przynosi pożytki, przez ustąpienie których kapitalista, równie jak wynajmujący wynadgródzenia żądać ma prawo; gdy prawo ocenienia szkody z ustąpienia pożytków wypłacający właścicielowi służy, a dłużnik najlepiej ocenić jest w stanie, jakie z pożyczonego sobie kapitału otrzymać może pożytki, w takowym zaś porównaniu ceny wzajemnej, ten procent na który obydwie strony zezwalają za prawny uważanym być winien; gdy za występki to jedynie poczytanem być może co się sprzeciwia prawu, lichwa zaś jako skutkiem umowy będąca za zgwałcenie ustawy prawnej uważaną być nie może, bo chcącemu nieźle się krzywdzić, a używający prawa własności drugiego nieobraża; gdy nadto poczytanie lichwy za występki sprawić to może, iż kapitaliści swe kapitały w krajach tej prawnej wolności nieścieśnianych lokować będą, to zaś niewątpliwę straty we wszelkich przemysłowych i handlowych przedsięwzięciach spodziewać się każe: wnosi przeto, iż lichwa jako występki uważaną i karaną być nie powinna. Zważymy jednak, iż lichwa jako procent, którego zwrot w wszelkich względach ekonomicznych jest podobnym, przeciw się Religii i moralności, że Rząd starać się powinien o to, aby w związku obywatelskim dobro ogólne za cel mającym,

nie tylko obowiązki prawne, ale i moralne wypełnionemi były, bo pomoc wzajemna jest także jednym z zamierzonych w społeczności Obywatelskiej celów, gdy pożytki prawne są nietykalnemi, a zatem tylko to co one przewyższa dłużnikowi powroconym być powinno: jest przeto zdania, iż jeżeli lichwa w względzie Religijnym i moralnym jest kary godną, to jedynie postanowionym być musi, iżby w najgorszym razie dłużnikowi uciśnionemu wolność uiszczenia się w lichwie, lub w przeciwnym razie prawo zaskarżenia lichwiarza przed Sąd Cywilny, tudzież upomnienie się o zwrot lichwy już zapłaconey zostawioną była.

Przystąpiono do wotowania sekretnego i 15 głosami przeciwko 13 zamieniła Izba w prawo:

Lichwiarstwo, jako występki uważane i karane będzie:

Następnie postanowiła Izba Prawodawcza jednomyślnie:

1. Winowaycy zbrodni potwarzy ulegać będą karze o jeden stopień niżej jakie prawo stanowi na zbrodnie, o których popelnienie innych obwiniali, wyjąwszy przypadki gdzieby prawo te same kary oznaczyło.

2. Przystępstwo przeciw prawom karnym przez nadużycie wolności druku popelnione, najmniey o jeden stopień surowszym polegać będzie karom, a wszczęgólnych przypadkach, które prawo oznaczy, jeszcze surowszym karom podlegać będzie.

3. Złożenie fałszywego świadectwa w sprawie cywilnej sądownej i pod przysięgą wykonanego w powszechności uważane będzie jako występki, wyjąwszy w

przypadkach, szczególnych przez prawo-
oznaczyć się mających, gdzie iako zbro-
dnia uważanym będzie.

4. Urazy i obelgi całemu zgromadze-
niu, korporacyi, albo familii wyrządzone
przez każdego wszczegolności korporacyi,
Zgromadzenia, albo familii członka mogą
bydź skarżone i sądownie poszukiwane.

W tem miejscu zaczęły się spory w
Jzbie prawodawczej w przedmiocie kary
śmierci; oayprzód podniósł głos JW. Stot-
wiński, Reprezentant Gminy okręgowej
Chrzanów, w którym przedstawił: iż lubo
Nauczyciele Prawa publicznego dowodnie
wykazują, iż Rządzącemu, a mianowicie
Monarsze służy prawo pewne zbrodnie
nawet karą śmierci sankcyonowania, jeżeli
przez inny rodzaj kary byt kraju bezpie-
czeństwo publiczne i prywatne utrzyma-
nem bydź nie może; aże od niektórych
zbrodni bytowi i bezpieczeństwu Narodo-
wemu szkodliwych tylko boiaźń śmierci
wstrzymać zdola, w takowych przeto nad-
zwyczajnych przypadkach, społecność
dla ocalenia bytu swego, równie iak ka-
żdy człowiek w stanie naturalnym dla
utrzymania życia nawet zagładą niepra-
wnego na astnika bronić się może, zważa-
jąc jednak z drugiej strony, iż ustawy
kryminalne, równie iak cywilne, do oko-
liczności kraju, tak wewnętrznych (iaki-
mi są Konstytucya, Religija, Miejsowość,
Charakter fizyczny i moralny mieszkań-
ców i t. p.) iako też i zewnętrznych to
jest: od Narodów ościennych, a w naszej
krajnie szczególniej od Najjaśniejszych
Protektorów zawistłych, stosowanemi bydź
winny gdy zdrada główna i fałszowanie
papierow publicznych, u nas iako pod
protekcją Naypotężniejszych Monarchów

bydących, a nie tylko prawa puszczenia w
obieg własnych papierów pieniężnych, ale
nawet bicia monety niemających, wyda-
rzyć się nie mogą. — Zaboystwo zaś pod-
palenie i t. p. zbrodnie w wielu krajach
karą śmierci sankcyonowane, u nas dla
upowszechnioney Religii Chrześcijańsko-
Katolickiey, z tego zapewne względu za
panującą uznany są rzadkimi, a tem sa-
mem zgodnie z duchem mieszkańców przez
inny rodzaj kar, którym jest nacyięsze
więzienie dozgonne z ciężkimi robotami
publicznemi połączone, a oraz chłostą cie-
lesną zaostrzone, oddalonymi bydź mogą, a
ktora to kara za cięższą nad samą śmierć
uważaną bydź może, kiedy zbrodniarz
nietylko fizycznie, ale nawet moralnie, bo
przez wyrzuty sumienia wewnętrzny drę-
czony będzie, gdy człowiekowi już straconemu,
w przypadkach wykazać się mogą-
jącej niewinności, mniejszey winy lub
zastużenia na ułagodzenie kary po wyka-
zanym i zewnątrznie udowodnionym szcze-
rym żalu niewątpliwey poprawy, i możno-
ści bycia użytecznym krajowi, życie już
wróconem bydź nie może; przeto jest zda-
nia, iż w kraju naszym kara śmierci miey-
scaby mieć niepowinnn. — Do ktorego gło-
su przymówił się JW. JX. Jaroński, Repre-
zentant Gminy 7 Miasta Krakowa i w tem
dowodził z miejscowości kraju, niepotrzeb-
bę kary śmierci.

Dalsze głosy w następnym Numerze
Gazety będą umieszczone.

Leon Chwałibogowski,
Sekretarz Seymowy.

2 Warszawy d. 17 Marca.

Wypis z protokołu Sekretaryjatu Stanu
Królestwa Polskiego.

Mi z Bożey Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyy, Król Polski
&c. &c. &c.

Maiąc wzgląd na mnogość prac Naszych, i nie chcąc, ażeby w odbywaniu spraw administracyjnych Naszego Królestwa Polskiego nastąpić miała iakowa przerwa przez odmianę z wytkm onych pod niebytność naszą prowadzeniu;

Postanowiliśmy i stanowimy:

Art: 1. Wyiaższy prace ściągające się do przyszłego Seymu, których decyzją sobie zachowujemy, Namiestnik Nasz w Królestwie Polskim będzie iak dotąd sprawował, przez cały czas terażniejszego Naszego pobytu wtemże Królestwie władzę, iaką onemuż aktem nominacyi z dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1815 r. na przypadki niebytności Naszey nadaliśmy, stosownie do Ustawy Konstytucyney, do statutów organicznych i do Naszych postanowień szczególnych.

Art: 2. Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, które w Dzienniku praw umieszczonem będzie, Namiestnikowi Naszemu polecamy.

Dan w Warstawie dnia $\frac{1}{3}$ Marca 1818.

(podp.) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla.

(L.S.)-Minister Sekretarz Stanu

Ig. Sobolewski.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu

(pod.) Ig. Sobolewski.

Wypis z Rozkazow dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mości W. Xięcia Konstantego.

Dnia 10 Marca 1818.

Za Naywyższym Rozkazem.

Umieszczony zostaje

W korpusie Inwalidów i Weteranów:
Z pułku granadyerów Gwardyi, porucznik Malinowski, w stopniu Kapitana, z przeznaczeniem na dowódcę kompanii 11tey Weteranów.

Otrzymują żądane dymissyje

Dla słabości zdrowia

W sztabie głównym: Z części Jenerała dyżurnego, porucznik Michał Jeziorański, w stopniu Kapitana.

W Gwardyi: Z pułku strzelców konnych, podechorąży Hieronim Sutkowski, w stopniu podporucznika z woyska, z pozwoleniem noszenia munduru.

W piechocie: Z pułku 1go strzelców pieszych, porucznik Mikołay Kaszubski.— Z pułku 4go strzelców pieszych, Kapitan Ignacy Jakubowski.

Dla interessów familjnych

Z pułku 2go strzelców pieszych, podporucznicy: Jakób Stoczek i Ludwik Czereyski, pierwszy w stopniu porucznika.— Z pułku 3go strzelców pieszych, Kapitan Antoni Chmiński, z pozwoleniem noszenia munduru.

W jeździe: Adjutant polowy przy Jenerale dywizyi Koźnieckim, Kapitan Karol Brzostowski, z pozwoleniem noszenia munduru.— Z pułku 2go Ułanów, podporucznik Sebastian Krzyżanowski.

Dla słabości zdrowia

Z tegóż pułku, porucznik Jakób Faron,

Dnia 13 b. m. po paradyzie zmiany strazy woyskowej, Jego Cesarzewicowska Mość, Wielki Xięże Konstanty, stawił przed Najjaśniejszym Panem, Jenerałów

i officerów obu narodów.

W Niedziele d. 15 b. m. światło było pokoje u Dworu. Namiestnik Królewski, Senatorowie, Ministrowie, Urzędnicy władz krajowych, iako też wiele innych znakomitych osób, zebrawszy się w salach Zamku, złożyli hołd uszanowania swojego Najjaśniejszemu Monarsze, gdy przechodził na nabożeństwo do kaplicy Greckiej.

Ziechał do tej stolicy Cesarsko-Rosyjski Sekretarz Stanu do spraw zagranicznych, Hrabia Capo d'Istria.

Podług zatwierdzonego przez Senat Protokołu czynności Seymiku Powiatu Częstochowskiego, wybrany został z tegoż Powiatu Posłem, Stanisław Jeziorkowski.

Za Zgodność:

Sekretarz Generalny Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji
Aug. Karcki.

Z Londynu d. 8 Marca.

Zaślubienie Królowej Elżbiety z Kciem Hessen-Homburg nastąpi w wielkim Tygodniu, i wysocy Nowożeńcy po trzech tygodniowym bawieniu w Cranbourg Lodge odpłyną do Niemiec.

D. 4 b. m. w wieczór powstał w stolicy tutejszey okropny wichur, który przez całą noc trwał, wiele dachów pozrywał, kominów poobalał, tak iż nazajutrz rano ulice zapelnione były gruzami. Gdy wichur zaczął się o godzinie 8 z wieczora niemato zatem ludzi musiało być pokaloszonych od spadających gruzów. Około godziny 11 obalili wichur kuchnię w domu Pani Hayes, w której 3 służące, jedna zabita, a 2 mocno zranione zostały.

Mowią tu o podróży Lorda Castlere-

agh na ląd stały.

Parlament ustanowił liczbę lądowego woyska na rok terażniejszy 113,000 głow. Oszczędzenie wydatków na toż woysko wynosi pół mill. f. szt. P. Burrough żądał, aby zmniejszone było do 103,000, a P. Brougham do 70,000 iak w r. 1792.

Z powodu nastania na życie Xcia Welling onu w Paryżu napisał Xcie Rejent następujący list do niego:

Z Carltonhouse d. 14 Lut. 1818.

Kochany Przyjacielu! Nie mogę się wstrzymać, a żebym WPnu w kilku wierszach nie wynurzył moiego ukontentowania, które uczułem na wiadomość, iż WPan, dzięki Opatrzności! szczęśliwie uniknął zamachu, który iakiś złoczyńca na Twoie wymierzył życie, iako też moiego obrzydzenia względem tak szpetnego czynu. Z całym Narodem dziękuje Opatrzności za ocalenie WPana życia, które jest zarówno ważnem dla W. Brytanji, iak dla spokoyności Europy. Obyś iak najdłużej cieszył się drogiem dla nas wszystkich życiem, jest życzeniem szczerego i przychylnego WPana Przyjaciela.

Jerzy Xcie Rejent.

Na jednym z lipniowych Hollenderskich okrętów na morzu śródziemnem odkryty został haniebnny spisek na wymordowanie officerów i doprowadzenie okrętu rokoszanom południowej Ameryki. Admirat Hollenderski przyprowadził ten okręt z okutemi w kajdany hersztami spisku do Gibraltaru. Mowią, iż na innych Hollenderskich okrętach pokazały się podobneż znaki buntu.

Jutro zawdziecie Dwór żałobę po zmarłym Królu Szwedzkim.

Bostońska gazeta pod d. 1 Lutego zawiera następujące wiadomości: — Listy z Nowey Grenady donoszą, iż nowy Wicekról Hiszpański oznaymił urzędownic, że nie może dłużej zostawać na czele rządu tego królestwa, z powodu poniesionych klęsk przez woyska Królewskie na równinach Cassanare; że Naczelnny Wódz Hiszpański Morillo pogroził nawet rozstrzelaniem jednemu z swoich jenerałów, który z 5000 ludzi uciekł przed 300 rokoszaczami; że ci pobili d. 6 Października woyska Królewskie i opanowali prowincyją Pampelunę, i że woyska Królewskie zagrożone są oblężeniem w Kartagenie, i czynią przygotowania do obrony. — Osoba przybyła z Panama zapewnia, że woysko rokoszańskie Chili w targnelo do Peru, dla złączenia się z woyskiem Buenos-Ayres; że woyska Królewskie w Peru są porażone i woysko patriotow ciągnie przeciw Lima; że prowincyja Cases ogłosiła się niepodległą, co bardzo zatrwożyło Limę; że porty Limy i Guaiacuil zamknięte są przez patriotów, których okręty krążą na wysokości Panama, i że spodziewają się, iż bandera republikancka za 6 miesięcy powiewać będzie od przylądka Horn aż do północney Wenezueli.

Z Paryża d. 6 Marca.

Officer Francuzki, który wyzwał na pojedynkę Lorda Stanhop za mianą w parlamencie mowę przeciw Francyi, nazywać się ma Clary.

Patac, który posiadał tu Xże Eugeniusz Beauharnois, terazniejszy Xże Leuchtenberg, zakupiony teraz został dla N.

Króla Pruskiego za 250,000 fr.

W nocy z d. 1 na 2 b. m. słyszany tu był w okolicy ku Elizeyskiem polom za pałacem Xcia Wellingtona wystrzał z karabinu. Stojący na straży na końcu ogroda żołnierz oświadczył na zapytanie, iż napadło na niego kilka osób, które chciały się ku pałacowi przedrzeć, pokaliczyły go i on do nich wystrzelił. Xże Wellington gdy mu o tem doniesiono, kazał temu żołnierzowi dać 100 fr. Gdy potem rzeczony żołnierz zaprowadzony został do Jenerata Despinois i był badany, wyznał, iż zmyślił, iakoby był napadnony, i że tylko z bojaźni wystrzelił. Jakoż drugi o 12 kroków stojący żołnierz, poparł tę prawdę zeznaniem, iż nikogo nie widział, ale tylko wystrzał słyszał. Powyższy żołnierz został zaraz do woyskowego więzienia zaprowadzony.

W Marssylii i wielu mieyscach departamentu wyższego Reau czuć się dało d. 23 Lutego trzęsienie ziemi.

Żołnierz Francuzki, który niegdy służył w naszym woysku w Egipcie i wszedł w służbę do korpusu Mamelików, wyszedł, podług pism naszych, do stopnia Beja. Lecz tak dalece przywiązany jest do swojego narodu, iż dawny grenadyerski swoy mundur ma zawsze pod poduszkami w swem łożku.

W Londynie dwa domy kupieckie zaprzestały płacić.

Tu był także d. 4 podobny wichur iak w Londynie, który niet, lko wiele dachow pozrywał, kominów poobalał, ale nadto mnostwo drzew z korzeniami powyrzywał.

Zyczących trzymać Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia r. b. uprasza iey Redakcyja ośłaskawe wcześnie się zgłaszanie.

DODATEK

DO N^{ro} 24.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 25. MARCA 1818 Roku WE SZRODĘ.

— Z Krakowa —

Rocznica wstąpienia na Tron Wszzech Rossy Najjaśniejszego Cesarza Alexandra I. w d. 24 Marca przypadająca, obchodzona tu była przez władze Królestwa Polskiego uroczystem Nabożeństwem w Kościele Katedralnym tutajszym przez J.W. X. Skorkowskiego, Dziekana Kat. Krakowskiego odprawionem przy odśpiewaniu *Te Deum*. W wieczór Urzędoicy też Władze składający pięknie swoje mieszkania oświecili.

Z Petersburga d. 19 Lutego d. k.

Cesarska Akademia umiejętności wybrała na członków swych honorowych Barona Alexandra Humboldta i Barona Sylwestra de Sacy.

Dnia 12 umarł tu Jenerał Major Hrabia Michał Gudowicz.

Dnia 16 z. m. utworzyło się w Kazaniu Towarzystwo biblijne Rossyjskie.

Rządzący Senat potał do wiadomości publiczney, iż w czasie rewizyi Gubernij Wołogodzkiej przez Senatora Chirowa, tameczni Gubernator cywilny i Viceguber-

nator pod sąd oddani, po dojrzałem sprawie tej przez Radę Państwa roztrząśnieniu, rzeczywiście winnymi uznani zostają, a Cesarz Juić zdanie to Rady Państwa potwierdził.

Z Bruzelli d. 9 Marca.

Hr. Gruene mianował N. Król nasz posłem swoim przy seymie Niemieckim. Na końcu b. m. spodziewamy się tu na kilka dni J. K. Mość widzieć.

Odrzuconą niedawno przez jenerałnystany ustawę względem polewania mienia pisma nasze bydy przeciwną duchowi terazniejszego wieku, naruszającą prawo własności i dzielącą naród na uprzywilejowane i nieuprzywilejowane klasy.

W Antwerpii nappierwsza niegdys fabryka syców, która 1500 ludziom dawała pożywienie i 200,000 złh. kosztowała, została w tych dniach za 18,000 złh. sprzedana.

Jenerał Haxo jeden z naydoswiadczynszych Francuzkich inżynierów, przybył do Lill, dla obejrzenia tamtejszych warowni, równie jak in-

nych nadgranicznych twierdz Francuzkich i postawienia ich w należytem stanie obrony.

Od brzegów Menu d. 10 Marca.

Mowią, iż Lord Castlereagh i inni zagraniczni Ministrowie ziadą na kongress do Düsseldorfu.

Dla rozmnożenia drzew dozwołonem jest w Wielkiem Xięstwie Haskiem każdemu właścicielowi na swoim gruncie sadzić, ićkie mu się podoba drzewa, i z tych jako z swojego płodu ciągnąc użytki.

W ciągu tego miesiąca zjechać się mają do Frankfortu z różnych Niemieckich krajów deputowani od Duchowieństwa Katolickiego, dla umowienia zasad do zawrzyć się mającego z Stolicą S. konkordatu.

W ostatnim Nrze Dziennika politycznego znajduje się następujący artykuł o Petionie i Chrystofie na wyspie Hayti (St. Domingo):— W tej części, w której Port au Prince leży i Petion panuje jest rząd wojskowy, a lud na wszystko niedbały. W samym nawet Port au Prince znajduje się pomiędzy na dwa piętra wysokimi domami drewnianymi, wiele spustoszałych. Tort jest tam wielki i dobry; pomieścić mogący do 500 statków; dawniej był obwarowany, ale teraz zburzone są batterye. Petion jest farby żółtej; panuje łagodnie i jest od ludu lubiony. Siła jego morska składa się z jednej fregaty o 32 działach i jednego bryga, które od północnej Ameryki kupił. — W Cap Henry, gdzie Chrystof panuje, jest także rząd wojskowy, ale między łobiemia władcami zachodzi wielka rozżoica. Niedaleko le-

tniego pałacu Sanssouci, gdzie Król Henryk mieszka, leży mocna twierdza gorująca nad morzem, mająca 300 dział. Religia panująca jest Katolicka i wszędzie zakładane są szkoły. Najważniejszym tam zjawieniem jest Kodex Henryka w 7 częściach, drukowany w Królewskiej drukarni na Hayti. Kodex ten jest zupełnie przez czarnych ułożony. Kara śmierci oznaczoną jest za zdradę ovczynny, zabójstwo, kastracyją, i t.d. szkalowanie kobiet i dzieci podlega podwoynę od mężczyzn karze. Na wniosek rady wielkiej stanu zezwolił Król na sprzed rz wszystkich dóbr narodowych, dla odjęcia nieprzyjaciolom niepodległości tego kraju wszelkiej nadziei.

Pocztamt Główny Wolnego Miasta Krakowa.

Podaje do wiadomości Publiczney, iż pieniądze i wszelkie rzeczy wartości do Austrji bez przymusu frankowania przyjmowane i wysyłane być mogą. Również, kto by tego potrzebował, franko portorium, aż do miejsca przeznaczonej poselki w Austrji odliczać tu w Krakowie może. W Krakowie d. 20 Marca 1818.

Bieg Pieniędzy w Wiedniu d. 18 Marca.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Złr.

Czer. Zł. Cesarski.

Moneta konwencyjna za 100 . Złr. 264

W Krakowie d. 24 Marca.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant Złp. 19 gr. 6.

— detto Cesarski . . . — — 18 — 24.

Fryd. kruskie . . . — . 33 — 18

Luidor — . 36 — —

20to frankowy — . 31 — 15

Szeiny Wiedeńskie za 100 — . 253 — —

Złoty ryński Szeinami . — . 1 — 16

D O N I E S E N I A.

Prezes Sadu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje do

publiczney wiadomości, iż Trybunał I Instancyi tegoż kraju, na powództwo Rozalii Łus czykowej włościanki we wsi Bielanych zamieszkałej, żądającej ogłoszenia nieprzytomności Małżonka Mikołaja Łuszczyka, więcey iak od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania wsi Bielanych nieprzytomnego, wydał w dniu 31 Grudnia r. z. 1817 stosownie do arty: 116. Kodexu Cywil. Wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnionego Mikołaja Łuszczyka Sądowi Pokoju Okręgu Miasta Krakowa. — W Krakowie d. 20 Lutego 1818 roku.

Nikorowicz.

Raubach Sekr. Sądu Apell.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118. Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości: iż Trybunał I Instancyi tegoż kraju na powództwo Salomei z Wojak wskich Bukowskiej męża swego podaney, na Wesoley przy Krakowie pod Liczbą 226. zamieszkałej żądającej uznania nieprzytomności Jozefa Antoniego Wojakowskiego Brata swego przeszło od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania Okręgu Miasta Krakowa nieprzytomnego, wydał w dniu 31 Grudnia r. z. 1817. stosownie do artykułu 116. Kodexu Cywilnego Wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnionego Jozefa Antoniego Wojakowskiego Sądowi Pokoju Okręgu Wolnego Miasta Krakowa. w Krakowie dnia 20 Lutego 1818.

Nikorowicz.

Raubach, Sekretarz S. A.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118. Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości; iż Trybunał I Instancyi tegoż kraju na powództwo Maryanny Kaykowskiej Włościanki z wsi Mogiły, Gminy II Okręgu Wolnego Miasta Krakowa, wydał w myśl artykułu 119. Kod. Cywil. na fundamencie złożonych świadectw, iako też i upłynionego czasu rocznego co do wyszukiwania, w dniu 24. Stycznia r. b. Wyrok Szczepana Kaykowskiego, Małżonka wyżej rzeczoney Maryanny Kaykowskiej, za nieprzytomnego ogłaszający. w Krakowie d. 19. Lutego 1818 r.

Nikorowicz,

Raubach, Sekretarz Sądu Appell.

Podaje się do publiczney wiadomości, iż w wsi Radwanowicach o mil dwie od Krakowa i w Okręgu tegoż Miasta leżący, znajduje się część wraz z dwiema przykuchniami, w gruncie dobrym i z wystarczającą do uprawy tegoż pańszczyzną do sprzedania, których pretium jest 90,000 złotych pol.

Także w Galicyi w Cyrkule S ńdeckim wieś Przyszowa Górna tychże samych co i powyższe części Dziedziów właściwa do sprzedania z lasem, pastwiskami i pańszczyzną ciągłą, za summę złp. 80,000; ktoby więc był wchęci nabycia któreykolwiek z wyrażonych wsi, niech się zgłosi do Właścicieli (w kamienicy pod liczbą 626 przy ulicy Mikołajskiej na pierwszym piętrze mieszkających.

Podpisany ma honor oświadczyć Prześwietney Publiczności, iż Prawa krajowe i rozsadek nie dozwalał mu teraz odpowiedzieć na Ostrzeżenie JW. Hrabiny Eleonory Wielopolskiej, Margrabiny Myszkowskiej, ogłoszone od Nro. 131 d. 15 Lutego r. b. po trzykroć w Gazecie Krakowskiej, względem jego doniesienia w Nr. 10 Gazety Warszawskiej pod d. 3 Lutego r. b. o podjęciu się obowiązków Ekonomicznych, Gorzelnianych i t. d. Ale skoro u wspomnioney JW. Margrabiny ukończył swoje obowiązki i podjęte Budowle, odpowie na nie dokładnie. Przytacza tylko tymczasowo:

Że Bóg stworzył świat z niczego! Lecz między Człowiek potrzebuje materiałów i pogody do ukończenia swey Budowy!

W Mozgawie d. 19 Marca 1818.

Menzel,

Podpisani Optycy donoszą Prześwietney Publiczności o swoim przybyciu do Krakowa, i że robią wszelkiego gatunku okulary z samego czystego i krystalowego szkła, które nie tylko oświecają przedmiot, ale i radto wzrok wzmacniają. Okulary ich są stosowane do oczu: służą na krótki i bystry wzrok, na który oni za opaczeniem oczu zaraz dogodnie szkła podają. Jasne i dokładne rozpoznanie przedmiotów jest bezwątpienia od każdego pożądaną rzeczą, zwłaszcza bez obawy osłabienia wzroku, bo ten tylko powiększające szkła osłabiają. Mają także do sprzedania matę i większe Mikroskopy w roznych gatunkach, które od 10 do 100,000 razy rzecz powiększają, tudzież perspektywy, szkietka do czytania, teleskopy, zw. erciadła powiększające, prysmaty, pojedyncze i podwojne lornetki, t. d. Naprawiają także zepsute szkła i Camera obscura. — Upraszają o łaskawe względy, przyrzekając naydogodniejsze każdemu użyczenie. Mieszkają w Gaściami Urzędenskiej u Jc. Lipińskiego na pierwszym piętze pod Nro 6.

Niżej podpisany Rezolucją Trybunału I Instancyi Wolnego Niepobległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu do Nru 3020 pod dniem 20 Września r. 1817 zapadłą, do sprzedarzy Kamienicy niegdy ś. p. Andrzeja Sakowskiego szklarza własney, w Ul. Szewskiej pod Nrem 329 położoney, delegowanym będąc. Zawiadomia niniejszym, iż taż Kamienica 28,344. zł. pol. Urzędownie otaxowana zupełnie w dobrym stanie będąca, w skutek Rezolucyi Trybunału I Instancyi królu tutejszego pod dniem 12 Marca r. b. do Liczby 413 wyszłej, jeszcze raz przedstanowczo przez publiczną licytacją w Sali Audyencyjalney Trybunału przed podpisany odbyć się mająca o godzinie 10 rana dnia 30 kwietnia r. b. sprzedana będzie. Zatem chęć licytowania mający, zechcą się na dzień wyżej wymienionym, w miejscu oznaczonym, zaopatrzyć w wadium 2834 zł: pol: wynosić mające znajdowac. O warunkach zaś niniejszey licytacyi tak upedpisanego Kommissarza, jako i u Urod: Międaszewskiego Kuratora massy każdego dnia dowiedzieć się można będzie, a nawet w dzień samey licytacyi, gdyż przed rozpoczęciem się oneyże dokładnie odczytane będą. w Krakowie dnia 18 Marca 1818. roku.

Ignacy Łabatewski, A. S. D.

Assesor Trybunału Cy. I. Inst. Woiwod. Krakowskiego Wyrokiem Trybunału tegoż w sprawie W Maryanny Cieskiej Panny doletney O. K. P. w Rachwałowicach Powiecie Szkalbmierskim Owowdzie Miechowskim Woiwod. Krakowskim, tudzież Apolonii z Cieskich W. Stanisława Gostkowskiego Małżonki w Assystencyi tegoż działającej w Bydlinie Powiecie Olkuskim Woiwod. Krakowskim zamieszkałych, przeciwko JW. Monice z Łosiów Cieskiej po niegdy Stanisławie Cieskim pozostałej wdowie swoim niemniej nieletnich Apolinarego, Seweryny i Zenony Cieskich z niegdy Stanisławem Cieskim spodzonych dzieci opiekunczym Jmieniem czyniącey w Dobrach Rachwałowicach Powiecie Szkalbmierskim Woiwod. Krakowskim zamieszkałej o dział majątku po niegdy Kazimierzu Cieskim pozostałego w dniu 20 Stycznia 1818 roku zapadłym Delegowany podać do wiadomości, iż dobra Rachwałowice z przyległościami Filipowice w Powiecie Szkalbmierskim Woiwod. Krakowskim położone od miasta Koszyc czterech mil od Opatowca mila jedna, a od Wisły cwiereć mile odległe, przez Biegłych do summy 235,816 Złp. w monecie Srebrney grubey Courant oszacowane, niemniej Dobra Woystawice w tymże Powiecie i woiwod. położone, od Koszyc mila jedna od Wisły mila jedna, a od Krakowa pięć mil odległe, urzędownie do summy 167044 Złp. 20 gr. w monecie iak wyżej ocenione, przez Publiczną licytacją sprzedane będą i po odbyciu na dniu 9 m. 1 r. b. licytacyi przygotow. wczey termin do przyśadzenia stanowczego na dzień 27 kwietnia r. b. 1818 o godzinie otey raniey wyznaczonym; życzący sobie nabyć takowe Dobra mają się stawić przed Podpisany do tey czynności wyznaczonym w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej Pod L. 106 w miejscu Posiedzen Trybunału, opatrzeni w dziesiątą część iako wadium w dniu iak wyżej oznaczonym; o innych Warunkach można się dowiedzieć w kancelaryi Wgo Pissarza Trybunału. W Krakowie dnia 13 Marca r. 1818.

Krzyżanowski. As. Tryb.